

Ara per ara no escriguis a Espanya

nº 1

St. Cyprienne, divendres 25 - II - 1939

Del hi ha entre altres: Punts, la que s'anuncià la plena; Manó, Fabrega, Salvia, Cornudella, Amos, Ramiñey, Costafreda, Robelló, Lafuente, Vigata d'Alida, i molts altres. D'ormo en una bona xarxa amb companyes i friends. Estic bé de salut. Alcabé, Nige són al camp d'Argelès segon diuen.

Maria mare: Avui si que em plan dir-te que sóc el més feliç de tots els mortals del camp. A mig matí en Borck (que està ací, m'entregava la teua lletra i que solament al veslumbra l'envelop he conegut la característica de les teves. Però sabia per en Fabrega (que està ací amb mi) que en aquell moment es dirigien a França, però sense altra nova. Solament em digué que el país havia quedat a Guina sense voler tirar endavant. No crec pugui passar-li res i en aquest sentit estic tranquil en veure que podria molt bé ésser que es repensés, més tard si és trobés en algun camp especial de vells. Amb tot aviat sabrem de la seva sort.

Tantes i tantes són les coses que m'ill dir-te, que no podria pas avui recordar-les totes, i per la bona recordança le dividire i així no em pasaran detalls per altre.

Diestio familiar

Entrava a França el dia 7 a migdia. Entre la Junquera i el Perthus vareia trobar a Elisabet, la qual ja em digué que havia traspassat la frontera. Al arribar al Perthus, i com que havia abandonat el Botalló per causa de la desorganització que en el moment regnava, vareia quedar-me allí amb l'interès de parlar amb la parella i mirar si podia ajudar-me per amagar-me allí o traslladar-me a Narbonne a l'objecte d'evitar el camp i requerir major mobilitat per saber on et trobareu. A Narbonne hi ha una Colònia d'A.I. de R. i allí pensava es cabellir bé el bulto. Tot fou endebades. No em donà ni la més petita facilitat ni tant sols me oferí la casa on poder anar a menjar. Digué que era inevitable el Camp i que no podia fer res. Tu no ignores l'amistat amb casa i el lligam de

